

V I Lenin

Till arbetarkvinnornas internationella dag

Kapitalismen förenar formell jämlikhet med ekonomisk och följaktligen social ojämlikhet. Detta är ett av kapitalismens grundläggande drag, som bourgeoisins anhängare, liberalerna, falskeligen försöker dölja och som de småborgerliga demokraterna inte förstår. Detta drag hos kapitalismen gör det för övrigt nödvändigt för oss att samtidigt som vi beslutsamt kämpar för ekonomisk jämlikhet öppet erkänner den kapitalistiska ojämlikheten och rentav, under vissa omständigheter, lägger detta öppna erkännande av ojämlikheten till grund för det proletära statsväsendet (sovjetförfattningen).

Men *inte* ens i fråga om formell jämlikhet (likhet inför lagen, ”jämlikheten” mellan den mätte och den hungrige, mellan ägaren och den egendomslöse) kan kapitalismen vara konsekvent. Och en flagrant yttring av denna inkonsekvens är att kvinnan *inte är likaberättigad* med mannen. Ingen enda borgerlig stat, inte ens den mest progressiva republikanska, demokratiska, har åstadkommit fullständigt likaberättigande.

Sovjetrepubliken Ryssland sopade dock genast bort *undantagslöst* alla legislativa spår av kvinnans ojämlikhet och tillförsäkrade henne genast full jämlikhet i lag.

Det sägs att kulturnivån bäst karakteriseras av kvinnans juridiska ställning. Det finns ett korn av djup sanning i denna sentens. Ur denna synvinkel kunde endast proletariats diktatur, endast en socialistisk stat uppnå en högre kulturnivå och har också gjort det.

Den nya och oerhört starka impuls som arbetarkvinnorörelsen fått hänger därför ofrånkomligen samman med den första sovjetrepublikens grundande (och stärkande) – och samtidigt och i samband härmed med Kommunistiska internationalen.

Just när det gäller dem som kapitalismen förtryckt, direkt eller indirekt, helt eller delvis, så är det just sovjetsystemet och endast sovjetsystemet som garanterar demokrati. Detta framgår klart av arbetarklassens och de fattiga böndernas ställning. Det framgår klart av kvinnans ställning.

Men sovjetsystemet är den sista och avgörande striden för *klassernas avskaffande*, för ekonomisk och social jämlikhet. Demokrati, t o m demokrati för de av kapitalismen förtryckta, däribland för det förtryckta könet, *är inte nog för oss*.

Arbetarkvinnorörelsen ställer som sin främsta uppgift att kämpa för ekonomisk och social jämlikhet för kvinnan, och inte bara formell. Att dra in kvinnan i samhälleligt produktivt arbete, att frigöra henne från ”hemslaveriet” och befria henne från den avtrubbande och förnedrande underkastelsen att ha köket och barnkammaren som evig och enda miljö – däri ligger huvuduppgiften.

Detta är en långvarig kamp som kräver en radikal förändring av både samhällelig praxis och moral. Men denna kamp kommer att sluta i fullständig seger för kommunismen.

Den 4 mars 1920

Pravda den 8 mars 1920 (specialutgåva)

V I Lenin, *Samlade skrifter*, 5:e ry uppl, b 40, s 192-193